

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225200042
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Radomská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8225200042.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Radomskej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovéj v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého N. Š., I. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z., B. M., dieťa rodičov: matky W. Š., I. XX.XX.XXXX, Z. Ž. XX, XXX XX Q., a otca M. Š., I. XX.XX.XXXX, Z. J.N. XXX/XX, XXX XX Q., o návrhu otca na zníženie výživného pre maloletého, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 18P/17/2025-136 zo dňa 16.9.2025 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh otca na zníženie výživného pre maloletého syna.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Návrh zamietla.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 157, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie k pomerom matky uviedol, že jej v súčasnosti pribudla vyživovacia povinnosť. Bola zamestnaná od 02.01.2024 do 31.12.2024, ale zo zdravotných dôvodov bola dlhodobo PN od 13.05.2024 do 12.05.2025. Od 13.05.2025 je bez príjmu, poberá rodičovský príspevok v sume 351 eur a rodinné prídavky na deti v sume 60 eur na každé dieťa. Počas PN mala príjem 1.400 eur, 350 eur rodičovský príspevok, rodinné prídavky na deti 60 eur na jedno dieťa, výživné pre maloletého N. od otca. Jej priateľ, otec maloletého I., v súčasnosti nie je zamestnaný, ukončil živnosť, dostáva príspevok na bývanie, iný príjem nemá. Matka si kúpila v B. rodinný dom za kúpnu cenu 114.990 eur. Kúpu

tohto rodinného domu matka riešila cez hypotéku. Priateľ vtedy pracoval, mal živnosť, sem-tam chodil pomáhať rodine ako výpomoc, za to tiež dostával nejaké peniaze, keďže je M.. Jej výdavky sú: energia B. - 35,30 eura mesačne, energia Ž. - 32,40 eura, plyn Ž. - 147 eur, nedoplatok Ž. - energia - 236,05 eura, nedoplatok B. - energia - 109,22 eura, internet - B. - 12,69 eura, hypotéka - 873,54 eura - mesačne, N. poistenie auta - 135,67 eura ročne, OŠK - futbal - 60 eur sezóna, ZUŠ N. - 20 eur mesačne, účty za telefón apríl 2025 - 97,17 eura, vitamíny pre N. - 100 eur (15.05.2025), doučovanie - 10 eur, obedy ZŠ - 0,30 eura na každý deň. Výdavky za mesiac apríl: potraviny 309,29 eura, pohonné hmoty 135,14 eura, výdavky na maloletého I. len na plienky a mlieko 129,19 eura mesačne, oblečenie 36,07 eura, kino 23,45 eura, lieky 88,39 eura, odpad komunálny 78 eur. Výdavky za mesiac máj: potraviny 336,22 eura, lieky 22,70 eura, drogéria 42,10 eura, pohonné hmoty 220,10 eura, oblečenie 36,35 eura, pomôcky do školy, 22,12 eura, mlieko pre maloletého I. na týždeň 18,95 eura, plienky pre maloletého I. 12,95 eura (na cca 2 týždne), vitamíny pre maloletého N. 100 eur. Matka uviedla, že maloletý N. je často chorý a lieči sa na rôzne alergie. Preto má zvýšené výdavky na lieky a vitamíny. Maloletého N. čakajú ďalšie vyšetrenia na gastro. Maloletý N. navštevuje ZUŠ N., s čím sú spojené výdavky 20 eur mesačne. Matka chodí s maloletým N. k očnému lekárovi, pretože nosí okuliare a len okuliare stoja cez 100 eur. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že otcovi v súčasnosti pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému V., I. XX.XX.XXXX. Jeho priateľke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a je matkou jeho dvoch synov, M. a V., v decembri 2024 diagnostikovali závažné ochorenie - sklerózu multiplex. Jeho priateľka v súčasnosti poberá rodičovský príspevok na maloletého V. v sume 482,30 eura a rodinné prídavky 120 eur na dve deti. Otec je zamestnaný v spoločnosti M. M., M..L..T., J. XXX/XX, XXX XX Q. ako konateľ. Jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie január - december 2024 je v sume 382 eur. Spolu s odmenami je jeho priemerný čistý mesačný príjem okolo 600 eur. Jeho ďalší príjem pozostáva z prenájmu bytu v N..

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že rodičia maloletého nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. V porovnaní s poslednou úpravou o výživnom zo strany otca na maloletého došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca, pretože mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, jeho priateľke v decembri 2024 diagnostikovali závažné ochorenie - sklerózu multiplex. Otec nepreukázal, že by sa mu v súčasnosti znížil príjem. Na druhej strane aj matke pribudla vyživovacia povinnosť. Otec má možnosť si vybaviť opatrovateľský príspevok. Rovnako priateľka otca má možnosť si vybaviť invalidný dôchodok. Priateľka otca si môže zvýšiť svoj príjem štátnou sociálnou dávkou. Je potrebné uviesť, že otec na pojednávaní dňa 02.09.2025 uviedol, že jeho priateľka si vybavuje invalidný dôchodok, aj keď ide o zdĺhavý proces. Zatiaľ nemá žiadne rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého N., a preto súd návrh zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu v zmysle ust. § 52 a § 55 CMP.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrenia matky k odvolaniu

6. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Namietal nesprávne vyhodnotenie výdavkov a príjmov matky. Matka maloletého bola zamestnaná od 2.1.2024 vo firme M. M. M..L..T.. s čistým príjmom 1.858,59 eura a keď sa dozvedela, že otec požiadala o zníženie výživného v decembri 2024, účelovo podala výpoveď zo zamestnania. Ďalej namietal matkou uvádzané výdavky na plyn 147 eur, elektrickú energiu 32 eur, keďže má vedomosť, že matka už dlhšiu dobu nebýva v Ž. a účty za dom platí jej sestra V.. Ďalšie výdavky matky ako telefón 97,17 eura považuje otec za nadštandard. Má vedomosť o tom, že matka má vedľajší príjem z B. O., ktorý súdu zatajila, veď nie je možné nikde nepracovať a splácať hypotéku vo výške 873,54 eura. Minulý rok si kúpila v novostavbe rodinný dom v B. B. B., dala si urobiť silikónové prsia a pery. Má za to, že aj jeho ďalšie deti majú právo na slušný život. Vzhľadom na chorobu jeho priateľky sklerózu multiplex a nemožnosť venovať sa práci žiada otec, aby odvolací súd vyhovel jeho návrhu.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca označila tvrdenia otca za účelové a nepravdivé. Pracovný pomer matka ukončila zo zdravotných dôvodov, keďže bola dlhodobo práceneschopná, čo preukázala súdu lekáarskymi správami. Je nelogické ukončiť pracovný pomer kvôli výške výživného. Matka namietala tvrdenia o akomkoľvek vedľajšom príjme, ide len o domnienky a dohady otca maloletého. Otec sa opakovane snaží spochybniť výdavky matky, hoci všetky výdavky súdu zdokladovala. Uviedla, že syn sa zúčastní lyžiarskeho výcviku, s čím sú spojené ďalšie nevyhnutné výdavky, je alergik, pravidelne

užíva lieky, čo predstavuje dlhodobé výdavky a k ďalším osobným a nevhodným útokom zo strany otca poukazuje na to, že ide o tvrdenia, ktoré nemajú žiaden súvis s predmetom konania, svedčia o emočnej nevyrovnanosti otca. Uvádza, že otec dlhodobo predstiera obmedzené príjmy. Na druhej strane vlastní viacero nehnuteľností, byť v N., v B., salón v Z., chatu na X., ako aj ďalší majetok, ktorý účelovo previedol na svojich rodičov, aby zakryl skutočný rozsah svojho vlastníctva. Je ťažko uveriteľné, že osoba, ktorá si podľa vlastníctva nedávno zadovážila novú jachtu, žiada o zníženie výživného pre svoje dieťa z finančných dôvodov. Navrhuje, aby odvolací súd zamietol odvolanie otca ako nedôvodné.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d), g) CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

9. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 50bdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

10. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vyvodil z neho tomu prislúchajúce skutkové závery a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky zákonné kritéria rozhodné pre stanovenie správneho rozsahu výživného zo strany otca a svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil. Keďže sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP dodáva:

11. V kontexte uplatnených odvolacích námietok otca vyjadrujúcich nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu jeho návrhu na zníženie výživného, skúmal odvolací súd primeranosť súdom prvej inštancie naposledy určenej sumy vyživovacej povinnosti otca v nadväznosti na jeho možnosti a schopnosti s ohľadom na zákonné kritéria, predpokladané ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V jeho zmysle by výživné malo reflektovať odôvodnené potreby dieťaťa, tiež možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

12. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne zmenili okolnosti na strane oprávneného, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

13. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na strane mal. detí nenastala taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Rozsudkom Vranov nad Topľou,

č.k. 6P/33/2020-424 zo dňa 04.10.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/8/2023-482 zo dňa 27.07.2023 bol otec zaviazaný prispievať na výživu syna 250 eur mesačne. V čase poslednej úpravy odvolací súd konštatoval, že otec dlhodobo pracuje ako konateľ v spoločnosti svojho otca, pričom vykazuje veľmi nízky príjem. Otec má dosiahnuté pomaturitné vzdelanie v odbore M. B., v tomto odvetví však nikdy nepracoval. Dlhodobo pracuje v spoločnosti M. M. M.. L.. T., ktorá má ako predmet činnosti o. i. uvedené maliarske a natieračské práce, reklamné činnosti, kancelárske a sekretárske služby, poradenská služba k technickému vybaveniu počítača (hardware), poradenská služba a dodávanie programového vybavenia počítača (software) so súhlasom autora. Odvolací súd neuveril tvrdeniam otca, že v takejto spoločnosti, ktorá figuruje na trhu od roku 2006 s celkovým výnosom 333.826 eur, v ktorej otec pracuje dlhodobo ako konateľ, nemôže otec dosahovať väčší príjem než deklaruje, a to 281,62 eur za mesiac. Ako príklad odvolací súd poukázal na inzerát na pozíciu obch./projektový manažér pre priemyselné osvetlenia východ a stred SR s mzdovým ohodnotením 1.700 eur brutto (cca 1.200 eur netto), zverejnený na stránke profesia.sk. S ohľadom na pracovné skúsenosti otca, ktorý v konaní nepreukázal, že by mal zníženú pracovnú schopnosť, ako aj s ohľadom na jeho celkové možnosti a schopnosti odvolací súd uvedený príjem považoval za príjem, ktorý by otec mohol dosahovať. Odôvodnené potreby mal. N. predstavovali 353 eur, v čase poslednej úpravy bol mal. N. na R.. M. E. školy. Priemerný mesačný príjem otca predstavoval 1.200 eur v čistom. Príjem z prenájmu bytu, ktorý je vo vlastníctve otca a nachádza sa v katastrálnom území N.R. - M. W. odvolací súd ustálil na sumu 270 eur. Celkovo tak priemerný čistý príjem otca ustálil na 1.470 eur. Matka v čase poslednej úpravy pracovala od 12.07.2021 do 03.02.2022 a pracovný pomer ukončila dohodou. V práci dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 1.077 eur. Od 03.02.2022 bola nezamestnaná, evidovaná na úrade práce a poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 159,58 eur. Matke v súčasnosti pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému I., I.. XX.XX.XXXX. Bola zamestnaná od 02.01.2024 do 31.12.2024, ale zo zdravotných dôvodov bola dlhodobo PN od 13.05.2024 do 12.05.2025. Poberá rodičovský príspevok v sume 351 eur a rodinné prídavky na deti v sume 60 eur na každé dieťa. Aj keď bola celý rok na PN-ke, tak z nej mala príjem 1.400 eur, 350 eur rodičovský príspevok, rodinné prídavky na deti v sume po 60 eur na jedno dieťa, výživné pre maloletého N. od otca. Matke sa v súčasnosti rodičovský príspevok skončil, pretože maloletý I. dovŕšil X roky k XX.XX.XXXX. Jej priateľ, otec maloletého I. v súčasnosti nie je zamestnaný, ukončil živnosť. V súčasnosti dostáva príspevok na bývanie, iný príjem nemá. Matka si kúpila v B. rodinný dom za kúpnu cenu 114.990 eur prostredníctvom hypotéky. Maloletý N. v súčasnosti navštevuje X. M. E. školy, lieči sa na rôzne alergie, preto má zvýšené výdavky na lieky a vitamíny. Maloletý N. navštevuje ZUŠ N., s čím sú spojené výdavky 20 eur mesačne. Otcovi v súčasnosti pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému V., I.. XX.XX.XXXX. Jeho priateľke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a je matkou jeho dvoch synov, M. F. V., v decembri 2024 diagnostikovali závažné ochorenie - sklerózu multiplex. Jeho priateľka v súčasnosti pobera iba rodičovský príspevok na maloletého V. v sume 482,30 eura. Iný príjem nemá. Otec je zamestnaný v spoločnosti M. M., M..L..T., J. XXX/XX, XXX XX Q. ako konateľ. Jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie január - december 2024 je v sume 382 eur. Spolu s odmenami dosahuje priemerný čistý mesačný príjem okolo 600 eur. Jeho ďalší príjem pozostáva z prenájmu bytu v N.. V súčasnosti dal byt do nájmu U. za 150 eur mesačne a 150 eur dostáva od mestskej časti N. za to, že poskytuje ubytovanie U..

14. Vo vzťahu k pomerom matky odvolací súd poukazuje na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Odvolací súd reflektuje pomery matky (bod č. 19. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), je však zrejmé, že matka poskytuje maloletému synovi osobnú starostlivosť, vedie spoločnú domácnosť, obstaráva činnosti dennej potreby, maloletému varí, perie, pomáha s prípravou do školy a pod., čím si de facto plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému aj touto formou a vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne. Matka poskytuje maloletému osobnú starostlivosť, ktorú možno stavať na roveň peňažného plnenia a zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, členom ktorej je aj mal. syn. Odvolací súd teda k uvedenému konštatuje, že práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov (v tomto prípade matka) vynakladá na dieťa, tvorí materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch a uspokojovanie potrieb dieťaťa touto formou vyvažuje platby druhého rodiča (v tomto prípade otca). Jedným zo zákonných kritérií, na ktoré súd pri určení výšky výživného prihliada, je miera výkonu osobnej starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Súdom naposledy určené výživné 250 eur preto odvolací súd prihliadnuc na uvedené skutočnosti považuje za spravodlivú.

15. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci síce došlo k určitým zmenám pomerov na strane oboch rodičov (pribudnutie vyživovacích povinností, zdravotný stav partnerky otca, ako aj zdravotné problémy matky), avšak tieto zmeny neodôvodňujú zníženie výživného v neprospech maloletého syna.

16. Otec v odvolaní namietal najmä nesprávne vyhodnotenie príjmov a výdavkov matky, ako aj existenciu jej údajného vedľajšieho príjmu. K týmto námietkam odvolací súd uvádza, že otec svoje tvrdenia relevantným spôsobom nepreukázal. Ide prevažne o ničím nepodložené domnienky, ktoré nemôžu byť podkladom pre zmenu rozhodnutia. Naopak, matka svoje príjmy a výdavky riadne zdokladovala a súd prvej inštancie sa nimi podrobne zaoberal. Pokiaľ ide o ukončenie pracovného pomeru matky, z vykonaného dokazovania vyplýva, že k nemu došlo zo zdravotných dôvodov, čo bolo podporené lekáorskými správami. Odvolací súd nepovažuje za logické ani tvrdenie otca, že by matka účelovo ukončila zamestnanie s cieľom ovplyvniť výšku výživného.

17. Pokiaľ otec namietal výšku výdavkov matky, najmä náklady na bývanie a telefón, odvolací súd uvádza, že tieto výdavky boli matkou konkretizované a doložené. Samotné subjektívne hodnotenie otca, že ide o „nadštandardné“ výdavky, nie je právne relevantné. Navyše, výdavky na bývanie a zabezpečenie chodu domácnosti, v ktorej maloletý žije, predstavujú základné a nevyhnutné náklady. K tvrdeniu otca, že matka má vedľajší príjem (napr. z N. M.), odvolací súd uvádza, že ide o ničím nepreukázané tvrdenie. V konaní nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by existenciu takéhoto príjmu potvrdzoval. Súd preto na tieto tvrdenia nemohol prihliadať. Rovnako odvolací súd nepovažuje za právne relevantné námietky otca smerujúce k osobným rozhodnutiam matky (napr. tvrdenia o estetických úpravách), keďže tieto nemajú priamy vplyv na posúdenie schopnosti a možností rodiča zabezpečovať výživu maloletého.

18. Pokiaľ otec poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, najmä v súvislosti so zdravotným stavom svojej partnerky a ďalšou vyživovacou povinnosťou, odvolací súd tieto skutočnosti zohľadnil. Je však potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu má prednosť pred inými výdavkami rodiča a rodič je povinný prispôbiť svoje životné pomery tak, aby bol schopný túto povinnosť plniť. Odvolací súd vníma zhoršenie sociálnej situácie jeho domácnosti v dôsledku zdravotného stavu jeho partnerky, avšak otec nepreukázal, že by došlo k takému poklesu jeho príjmov, ktorý by objektívne odôvodňoval zníženie výživného. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že rodič je povinný vyvinúť maximálne úsilie na zabezpečenie príjmu tak, aby bol schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

19. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že pri rozhodovaní o výživnom je prvoradým hľadiskom záujem maloletého dieťaťa. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že potreby maloletého sú vzhľadom na jeho zdravotný stav (alergie, potreba liečby a vyšetrení) zvýšené, čomu zodpovedajú aj výdavky matky.

20. Posúdenie konkrétnej výšky výživného sa však odvíja od ďalšej premennej, explicitne uvedenej v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a teda možností, schopností a príjmových pomerov osoby povinnej z výživného, otca maloletého. Ten namieta významné zmeny na jeho strane, ktoré ovplyvnili schopnosť dosahovať príjem. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je podmienkou zmeny výživného podstatná zmena pomerov, ktorá nastala až po predchádzajúcej úprave. Túto podmienku otec nespĺnil.

21. Vo vzťahu k princípu potenciality odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval §75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý zaradil medzi všeobecné podmienky určenia rozsahu vyživovacej povinnosti tzv. princíp potenciality príjmov, ktorý má prednosť pred princípom fakticity a ukladá súdu povinnosť prihliadnúť nielen na reálne schopnosti a možnosti rodiča, ale aj tie, ktoré by mohol dosahovať, ak by dostatočne využíval či už svoju kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, zdravotný stav, ako aj možnosti dané jeho vekom. Kľúčovou otázkou v konaní bolo posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca, vrátane jeho tzv. potenciálneho príjmu. Otec deklaroval nízky príjem zo zamestnania (priemerne cca 600 eur mesačne vrátane odmien), avšak z vykonaného dokazovania vyplýva, že je konateľom obchodnej spoločnosti, disponuje nehnuteľnosťou, ktorú prenajíma, má skúsenosti a pracovný potenciál umožňujúci dosahovať vyšší príjem, nepreukázal existenciu objektívnych prekážok (napr. zdravotných), ktoré by mu bránili v plnohodnotnom pracovnom uplatnení. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pri určovaní výživného nie je rozhodujúci iba skutočne dosahovaný príjem rodiča, ale aj jeho potenciálny príjem, teda príjem, ktorý by mohol dosahovať pri primeranom využití svojich schopností a možností. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že otec nevyužíva svoje pracovné a zárobkové možnosti v plnom rozsahu. Skutočnosť, že jeho deklarovaný príjem je nízky, nemôže ísť na ťarchu maloletého dieťaťa. Pri zohľadnení jeho

pracovného postavenia, skúseností a možností na trhu práce je dôvodné ustáliť jeho potenciálny čistý mesačný príjem minimálne na úrovni 1.470 eur mesačne, ako v čase poslednej úpravy. Odvolací súd zároveň prihliadol aj na jeho ďalšie majetkové pomery, vrátane vlastníctva a prenájmu nehnuteľnosti, čo potvrdzuje, že jeho ekonomická situácia nie je taká nepriaznivá, ako ju prezentuje. Za týchto okolností nemožno dospieť k záveru, že by došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Naopak, potreby maloletého, najmä s prihliadnutím na jeho zdravotný stav, sú zvýšené.

22. Naposledy stanovené výživné s prihliadnutím na matku realizovanú osobnú starostlivosť o syna a tomu zodpovedajúci podiel na jeho výžive, na potencionálne dosahovaný príjem otca, pri komparácii oprávnených výdajov dieťaťa, považuje odvolací súd odvolací návrh odvolateľa na zníženie vyživovacej povinnosti, za rozporný s najlepším záujmom dieťaťa, ohrozujúci riadne uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb, a zosťrenú nevyváženosť v plnení si rodičovských povinností k maloletému synovi. Za týchto okolností neexistuje žiadny dôvod znižovať jeho zákonnú povinnosť prispievať na výživu maloletých detí. Odvolacie námietky otca teda nespochybnili vecnú správnosť rozsudku. Preto za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

23. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, pokiaľ ide o trov odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP ods. 1 v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).